

ОЛОФЕРНО

Запрегивате ми да ви чегъ сонетъ-тъ еи ?

ГУБЕТТА

Да, както запрегивамъ на кучета-та да ми хаватъ, на папа-та да ми благославя, и на хората да ми хвърлятъ камъци.

ОЛОФЕРНО

За бога ! обиждате мя, господине !

ГУБЕТТА

Не ва обиждамъ, господиле. Пъ нещъ да вы елушамъ сонетъ-тъ. Нищо повече. Гърло-то ми е по-жъдно за кържзско вино отъ колко-то ушитъ ми за поезия.

ОЛОФЕРНО

Уши-тъ ви, господине одранъ Кастилянино, щъ заковъ на пети-тъ !

ГУБЕТТА

Неприличенъ бездѣльникъ сте ! Не съмъ видѣлъ другадъ такъвъ мръсникъ ! Напилъ ся съ сиракузско вино и сякѡшь че ся е упилъ съ бира !

ОЛОФЕРНО

Знаете ли че щъ ва разсѣчъ на четири !

ГУБЕТТА като сѣе единъ гълъбъ

Азъ не отивамъ до тамъ. Азъ не разсичамъ такыва дърти пилеоти. — Госпожи, достоенъ ли съмъ да ви дамъ отъ този гълъбъ ?

ОЛОФЕРНО като зима единъ ножъ

За бога ! Щъ аромухъ този мръсникъ, и да е по-горенъ отъ императоръ !

ЖЕНИ-ТЬ, като ставатъ отъ транезата

Боже ! Ще ся бийтъ !